

Syn Boží a Syn Člověka.

Veliký omyl trvá již po tisíciletí: Domněnka, že Ježíš z Nazaretu byl Synem Božím a současně také často jmenovaným Synem Člověka, je falešná! V Ježíši z Nazaretu byla inkarnovaná ¹⁾ část Božství, aby od Božství k lidstvu byla propast překlenuta mostem, který lidstvo samo strhlo výchovou rozumu vázaného k prostoru a času. Tak byl Ježíš **Synem Božím**, jako Jeho část, jenž splnil své poslání mezi lidstvem, což mohl provést jen v mase a krvi. Ve vtělení také zůstal Synem Božím.

Byl-li však Synem Božím, tak nemohl být Synem Člověka; neboť to je dvojí. A on byl a stále je Synem Božím! Kdo je tedy Syn Člověka? ²⁾

Již učedníkům bylo nápadné, že Ježíš mluvil ve třetí osobě, když hovořil o Synu Člověka, a ptali se ho na to. Tradiční podání jsou sepsána z osobních domněnek pisatelů, že Ježíš, Syn Boží, a Syn Člověka má být jedna a táž osoba. Takto se od začátku pojaly všechny jejich zprávy a tím se rozšiřovaly omyly, aniž by to pisatelé chtěli nebo si to uvědomovali.

Když Ježíš mluvil o Synu člověka, tak mluvil v předtuše o jeho příchodu. On sám jej ohlašoval, neboť příchod Syna Člověka stojí v nejužší souvislosti s působením Syna Božího. Řekl: „Když však přijde Syn Člověka ...“ atd.

Je to koloběh, stejně jako všude ve stvoření. Božství přišlo skrze Ježíše dolů k lidstvu, aby přineslo a zaseto Pravdu. Setba vzešla, ovoce zraje vstříc sklizni a nyní má lidstvo Synem Božím

přinesenou Pravdou zralé v koloběhu vytrysknout vzhůru k Božství v Synu Člověka a skrze něj se opět úzce spojit s Bohem.

To není myšleno jen čistě symbolicky ³⁾, jak se tak mnozí domnívají, ale Slovo se naprosto přesně vyplní skrze určitou osobu, jak tomu také bylo i u Ježíše. Mezi oběma osobami Ježíše, Syna Božího, a Syna Člověka spočívá **mocná karma lidstva** ⁴⁾.

Ježíš šel o velikonočních svátcích do Jeruzaléma, kde bylo zastoupeno mnoho národů země. Lidé vyslali posly do Getsemane, aby Ježíše zatkli. To byl čas, kdy lidé plní nenávisti, s pozemskou surovostí nechali Vyslance Božího hledat svými posly. Nyní dávejte pozor na okamžik, kdy on kráčel ze zahrady a oni stáli před ním se zbraněmi a pochodněmi, s myšlenkami zkázy.

Když Syn Boží pronesl slova: „Já jsem to!“ a vydal se tím lidstvu, započala mocná karma, kterou si lidstvo na sebe uvalilo. Od toho okamžiku spočívala tíživě na lidstvu, nutíc je podle neúprosných vesmírných zákonů hlouběji a hlouběji k zemi, až do blížícího se konečného rozuzlení. Stojíme těsně před ním!

Uzavře se to jako oválný kruh. Rozuzlení přijde skrze **Syna Člověka!**

Až budou lidé těžkými událostmi malomyslní, zoufalí a zdrcení, malí, úplně malí, pak je tu hodina, ve které zatouží po zaslíbeném Vyslanci Božím a budou ho hledat! A když budou vědět, kde je, vyšlou posly, stejně jako kdysi. Avšak tito pak neponesou v sobě myšlenky zničení a nenávisti, ale v nich přijde lidstvo tentokrát zdrcené, pokorné, prosící a důvěřivé k tomu, jenž je vyvolen nejvyšším Ředitelem všech světů vykoupit je z kletby, pomoci mu a přinést osvobození z duchovní, jakož i z

pozemské nouze.

Také tito poslové budou se ptát. A jako kdysi Syn Boží v Getsemane pronesl slova: „Já jsem to!“, čímž započala karma lidstva, tak bude nyní Boží Vyslanec s týmiž slovy odpovídat „Já jsem to!“, a tím rozpustí se těžká karma lidstva. Stejná slova, která uvalila velkou vinu na tehdejší nenávislné lidstvo, budou nyní dána opět na stejnou otázku, znepokojenému a přece důvěřivému a prosícímu lidstvu.

Mocný je koloběh této karmy, a přece tak bezchybně a přesně vedený, že se v něm proroctví naplňují. A od hodiny, kdy tato slova budou podruhé Božím Vyslancem pronesená vůči lidstvu, půjde to vzhůru. Teprve pak nastane podle vůle Nejvyššího Říše míru, ne dříve!

Na jedné straně vidíte posly nenávidícího lidstva blížící se k Synu Božímu, jehož svazují, týrají a zdánlivě nad ním triumfují. Nato pak následuje právě tím přivozený trvalý úpadek v nevyhnutelném vzájemném působení. Při tom však současně také zesílení a dozrávání setby Ježíšem rozeseté. Nyní blíží se Ježíšem samotným ohlášený Syn Člověka, jako Boží Vyslanec, který v úkolu Syna Božího pokračuje a toto dílo i dokončí, přináší sklizeň a při tom podle Boží spravedlnosti odděluje plevy od pšenice.

Ježíš, Syn Boží, přišel z lásky mezi lidi, aby opět navázal spojení, které lidstvo přetrhalo. Syn Člověka je člověk, který je v Bohu, a spojení v koloběhu uzavírá, takže celým stvořením může opět proudit čistá harmonie.

1)

Do pozemského bytí vtělená

2)

Přednáška: 60. Syn Člověka.

3)

obrazně

4)

osud lidstva